

MESTA NISO PRIZADETA VSLED FARMERSKE STAVKE

ADMINISTRACIJI NRA SE JE POSREČILO URAVNATI 17 INDUSTRIJALNIH KONFLIKTOV

Položaj v farmerski stavki je neizpremenjen. — Na trgih ni opaziti pomanjkanja pridelkov. — Guverner države lowe noče prepovedati izvoza. — Razburjeni farmerji so razorožili šerifa in njegove pomagače. — Stavka premogarjev v Pennsylvaniji bo kmalu končana.

Položaj v velikem farmerskem štrajku po državah Srednjega Zapada je bil včeraj neizpremenjen. Sempatam so se sicer vršili nemiri, na cestah so se zopet pojavili piketi, na mestna tržišča je pa vzlic temu dospelo dosti pridelkov, ki so bili sicer nekoliko dražje naprodaj, toda cene nikakor niso bile pretirane. Vladni krogi zatrjujejo, da stavka ne bo imela zaželjenega uspeha.

Poljedelski tajnik Wallace se je podal včeraj z letalom iz Washingtona v lowo, da tam in po drugih državah preštudira položaj na licu mesta. Istočasno hoče izvedeti, kaj mislijo farmerji o vladnem programu, čigar svrha je, uvesti vladno kontrolo nad pridelovanjem in prodajo koruze. Tudi pravišče-reja naj bi bila pod vladno kontrolo.

Uradniki farmske administracije so prepričani, da bi ta program, ako bi bil takoj uveljavljen, izvajal ugoden vpliv na cene.

Milo Reno, voditelj Farmers Holiday Association, ki vodi veliko farmersko stavko, se je včeraj ponovno obrnil na vse guvernerje ter zahteval, naj prepovedo izvažati farmske pridelke.

S svojim pozivom pa ni imel sreče. Guverner države lowe ga je enostavno zavrnil, dočim mu drugi guvernerji sploh niso odgovorili.

V dveh močnih okrajih države lowe, kakor tudi v Wisconsinu, so farmerji proti nadaljevanju stavke, češ, da se ne bo obesla.

Farmerji države Wisconsin bodo imeli v ponedeljek veliko zborovanje in bodo pri tej priliki odločili, če naj nadaljujejo s stavko ali ne.

Kot že omenjeno, tudi včerajšnji dan ni potekel brez nemirov.

V Marshall, Minn., se je zbralo kakih pet tisoč farmerjev, ki so potegnili šerifa George A. Ranka in njegove pomagače iz avtomobila, jih razorožili in jih nato poslali peš domov.

V istem kraju se je stavkarjem tudi psrečilo za preti podružnico Swift Co.

Pred Missouri Valley, Iowa, je bil vpriporjen bombni atentat na dva železniška mostova. Povzročena škoda ni posebno velika.

Farmerska stavka traja že dvajset dni, mestno prebivalstvo pa dosedaj še ne čuti njenih posledic.

Razsodiščni urad NRA precej uspešno posluje. V zadnjih dneh se mu je posrečilo rešiti v obojestransko zadovoljstvo sedemnajst resnih industrijalnih sprov. Iz Washingtona poročajo, da predsednik razsodiščne oblasti, newyorški senator Wagner, zavrnilo upa, da bodo pogajanja s stavkujočimi kopači trdega premoga v Pennsylvaniji uspešna.

Nova organizacija, United Anthracite Miners of America, ima precej radikalne nazore in je v kratkem času dobila presenetljivo veliko število članov.

Vsi njeni člani stavkajo, dočim se United Mine Workers niso odzvali pozivu na štrajk.

V Lansford, Pa., je zastavkalo tisoč premogarjev, ki so bili zaposleni v Lansford premogovnikih.

V pletilnicah v Patersonu in okolici stavka že enajsti teden petindvajset tisoč tekstilnih delavcev. Obratujejo le delavnice, v katerih je zaposlenih deset ali manj delavcev.

V Bridgeport, Conn., je zastavkalo sto mehanikov, ki so zaposleni v Sikorsky tovarni za letala.

Zahtevajo dvajset odstotkov več plače.

Preklic bo uveljavljen 5. decembra ob treh

NENAVADNA BOLEZEN V CHICAGU

V Chicagu se je pojavila tropična bolezen. Umrlo je 15 ljudi. — Bolnih je najmanj 18,000 oseb.

Chicago, Ill., 10. novembra. — Načelnik mestnega zdravstvenega urada dr. Herman N. Bundesen je naznanil, da je nenavadna tropična bolezen povzročila v Chicagu smrt 15 oseb.

Najmanj 100 oseb je še bolnih za to boleznijo, ki je znana pod imenom amoebic dysentery. Zvezna vlada je takoj poslala na pomoč mestnim zdravniškim oblastim dr. R. B. Spencerja.

Dr. Bundesen pravi, da je bil dognan vzrok bolezni in da je sedaj bolezen pod kontrolo. Zdravstveni urad je takoj tudi odredil vse potrebno, da pride v stik z 18,000 osebami, ki so bile večinoma na svetovni razstavi in so bile izpostavljene nevarnosti, da se nalezijo bolezni.

Bolezen, ki se redkokdaj pojavi v tem delu sveta, se pokaže šele tri tedne zatem, ko je bil že kdo okužen in tako je mogoče, da je bil kdo v tem času v Chicagu in je zbolel šele nekaj tednov zatem, ko se je vrnil domov.

Ko se je razširila vest o bolezni, je bilo odpovedanih mnogo shodov in sestankov.

HITLER DOBRO POZNA VOJNO

Hitler se zavzema za mir. Nemčija se ne bo udeležila nobene konference, kjer ne bo enaka drugim.

Berlin, Nemčija, 11. novembra. — Kameler Hitler je v svojem govoru zopet povdarjal trdni sklep Nemčije, da pridobi z drugimi državami snako ozoročitev. Obenem pa je tudi odločil državnike, da gonijo svoje države v vojno, ne da bi poznali strahote vojne.

— Blazno je trditi. — je rekel v svojem govoru, ki je bil po radiju poslan v Ameriko. — dolžiti me, da odobrujem vojno. V vojni sem bil štiri leta in pol in poznam vojno! Rad bi vedel, koliko tujih državnikov je napravilo isto.

Hitler je govoril v veliki dvorani Siemensove elektrarne. Njegov govor, ki je imel namen pridobiti narod, da pri prihodnjih volitvah v nedeljo izrazi zaupanje do vlade, so poslušali po ceeli Nemčiji.

— Hitler je rekel, da je bil sam delavec in zato je v prijateljski zvezi z zatiranim delavskim razredom, ki ni trpel samo v vojni, temveč tudi zaradi prepira med strankami. Zato zahteva samo eno stranko in edinstven narod.

— Ni mi mar za izobražence, za buržoazije ali za proletarce, — je rekel. — Hočem samo en nemški narod.

— Dalje je zahteval mir, svobodo in enakost za nemški narod ter končal z besedami:

— Nikdar več se ne bomo udeležili nobene konference, dokler nas ne amatrja sebi enakih.

LETOŠNJA NOBELOVA NAGRADA

Rus Bunin je dobil nagrado za leposlovje. — Nagrado za fiziko je dobil Nemec dr. Heisenberg.

Stockholm, Švedska, 10. nov. — Švedska znanstvena akademija je naznanila podelitev Nobelove nagrade za leposlovje in fiziko. Nagrade so dobili:

Za leposlovje za leto 1933 ruski pisatelj in pesnik Ivan Aleksejevič Bunin; za fiziko za leto 1933 dr. Werner Heisenberg iz Lipskega; nagrada za fiziko za leto 1933 je bila razdeljena med dr. Erwina Schrodingerja iz Berlina in dr. Paul Adrien Maurice Dirac iz Cambridgeja v Angliji.

Nobelova nagrada je vredna okoli \$31,000. Ivan Bunin živi izven Rusije, odkar je bila postavljena sovjetska vlada v Rusiji. Nazadnje je bilo poročano o njem leta 1927, da je bil v Parizu. Rojen je bil v Voronežu leta 1870 kot sin obubožnega plemiča. Njegova znamenita dela so: Vas, Gentleman iz San Francisco, Suhodol in Večer spomladi.

Dr. Heisenberg je profesor fizike na vseučilišču v Lipskem in je star 31 let. Napravil je velika razkritja o atomu.

Dr. Schrodinger je profesor fizike v Berlinu, je star 46 let in je izvedenec v mehaniki valov.

Dr. Dirac je profesor matematike na vseučilišču v Cambridgeju in je star 31 let.

VELIKA ZALOGA VINA

Washington, D. C., 10. novembra. — V skoro že pozabljenih vinskih kletih v državah vzhodno od Mississippija, je shranjenih več stotisoč galon vina, ki je pripravljeno, da ga postavijo na mizo.

V Californiji so letos pridelali skoraj 50,000,000 galon vina. Tu di vzhodne države, ki izdelujejo šampanjca, so pripravljene, da postavijo svoj pridelek na trg.

Vzhodne države imajo 600,000 galon vina in 40,000 zabojev domačega šampanjca. V Michiganu raste ameriška vrsta burgundea in vinogradi so letos dali okoli 12,000,000 galon burgundea in drugega vina.

V EVROPI NE BO VOJNE

New Haven, Conn., 10. novembra. — Starejši sin predsednika Roosevelta, James Roosevelt, ki se je s svojo soprogo s pamnikom "Rax" vrnil iz Evrope je rekel, da v Evropi ni videl nikakih znamenj bodoče vojne.

— Bil sem v Franciji. — je rekel mladi Roosevelt. — ko je Nemčija izstopila iz Lige narodov, toda ne morem reči, da sem videl zato kako vojaške priprave. Nikdo v Evropi ne mara vojne. Ako koga vprašate glede vojne, bo odgovoril: — Kdo se želi bojevati? — Kdo more plačati še za kako vojno? — Kdo bo tako nespametno, da bo delal še večje dolgove in pomnoževal revščino?

— "Nikdar več se ne bomo udeležili nobene konference, dokler nas ne amatrja sebi enakih."

NEMČIJA — OBOROŽENO TABORIŠČE

Poslanec Mandel pravi, da je Nemčija oboroženo taborišče. — Zahteva zavezniško nadzorstvo Nemčije.

Pariz, Francija, 10. novembra. — Neodvisni poslanec George Mandel je opozoril poslansko zbornico, da se Nemčija pripravlja na dolgo vojno in da je podobna oboroženemu taborišču.

Mandel je zahteval, da Francija pozove vse vlade, ki so podpisale versajlsko pogodbo, da se sklicujejo na člen 213. mirovne pogodbe, ki nalaga Ligi narodov, da preišče obdolžbe, da je Nemčija kršila pogodbo.

— Vojaške vežbanje v Nemčiji je skoro prisiljeno. — je rekel Mandel. — in vojaške ter napolvojaške organizacije v Nemčiji imajo 900,000 mož, to je dvojno število franciske stalne armade.

— Nemčija more mobilizirati 45 divizij v petih dneh. V enem mesecu more izdelati 2500 aeroplanov. Zato bi bilo obžalovanja vredno, ako bi mi prezgodaj zapustili Porenje.

— Ali naj Francija samo to prepreči? Ne, tisočkrat ne! Pozvati moramo druge države, ki so podpisale mirovno pogodbo. Ako bi se Nemčija upirala Ligin preiskavi, tedaj se bomo poslužili člena 213. versajlske pogodbe.

Svoj govor je končal Mandel z besedami: — Vlada v Ženevi ne sme biti v defenzivi; tam mora nastopiti kot tožilka. Od tega je odvisna svoboda, je odvisen mir.

ZGODAJ JE PRICELO SNEŽITI

Buffalo, N. Y., 10. novembra. V Jamestownu je v 24 urah padlo 8 palcev snega. Toplomer je padel na 24 stopinj. Tudi v Buffalu je zapadlo mnogo snega.

Harrisburg, Pa., 10. novembra. Po celnem zapadnem delu Pennsylvanije je zapadel visok sneg. Na mnogih krajih je veter nakupičil visoke zamete.

ZGANJE NA POTU V AMERIKO

Glasgow, Škotska 10. novembra. — Škotske tovarne in veletrgovine z žganjem imajo mnogo dela da izpolnijo naročila iz Zdr. držav. Razni parniki vozijo 250 tisoč galon žganja v Novo Foundlandijo, da ga takoj prepeljejo v Združene države, ko bo prohibicija konečno odpravljena.

LINDBERGHOV SPREJEM V ŽENEVI

Ženeva, Švica, 9. novembra. — Charles A. Lindbergh in njegova soproga sta bila pri svojem prihodu z aeroplanom sprejeta z velikimi častmi. Sprejelo ju je zvezno in mestno zastopstvo v zgodovinski Alabama dvorani v mestni hiši.

Lindbergh je popil čašo šampanjca, njegova soproga pa je prejela čopek krizantem. Pozneje sta bila gosta ameriškega poslanika Hugh Wilsona.

DOLOČBE ZA PRODAJO OPOJNIH PIJAČ V DRŽAVI NEW YORK

WASHINGTON, D. C., 10. novembra. — Narodne prohibicije bo konec, ko bo odobrila 36. država preklic. Dne 5. decembra ob treh popoldne bo konvencija države Utah kot 36. država odobrila preklic osemnajstega amendmenta. V to svrhu ne bo izdala vlada nobene proklamacije.

Washington, D. C., 10. novembra. — Predsednik Roosevelt in njegovi svetovalci so se zedinili v naslednjih določbah glede prodaje opojnih pijač:

1. Popustljivost v prepovedi za uvoz žganja, da bo mogoče dopolniti zalogo do 5. decembra. Dovoljen bo uvoz 250,000 galon žganja.

2. Obširno dovoljenje za distilerije, da takoj pričnejo z izdelovanjem žganja.

3. Obdajenje butlegarskega žganja v prehodni dobi in ne oziraje se na prohibicijsko postavbo, da morejo saloni že sedaj prodajati žganje in vino.

4. Zmerni davki na žganje, da se butlegarjem ne bo izpadevalo prodajati žganja.

Albany, N. Y., 10. novembra. Nadzorna komisija za prodajo opojnih pijač v državi New York je izdala naslednje določbe:

1. Saloni in speakeasies so prepovedani. Žganje se sme piti samo pri mizi v restavrantih, hotelih, klubih, železniških vozovih in na ladajah.

2. V restavrantih je dovoljeno prodajati pijačo tudi gostom, ki ne zahtevajo jedil.

3. Trgovine, ki prodajajo pijačo za dom, smejo naenkrat eni osebi prodati samo tri kvarte žganja ali tri galone vina.

4. Kdor hoče kupiti večjo množino, mora kupiti v trgovini, na debelo z dovoljenjem nadzorne komisije.

5. Celotno nivoje prepovedano — razun doma.

6. Speakeasies se morajo premeniti v restavranse ali klube — ali umreti.

7. Bare niso prepovedane, toda piti pri njih ni dovoljeno.

8. Pristojbine za pravico: tovarne \$500; trgovina na debelo \$1500; trgovine na drobno za prodajanje hotelom, restavracijam itd. od \$250 do \$500. Za prodajanje vina: izdelovalci \$166.67, veletrgovine \$66.67, trgovine na drobno \$16.67.

9. Pijačo morejo kupiti moški in ženske nad 18 let.

10. Prodaja je dovoljena samo za denar. Upati ni dovoljeno.

11. Te določbe ostanejo v veljavi do 1. aprila.

Washington, D. C., 10. novembra. — Predsednik Roosevelt in njegovi svetovalci so se zedinili v naslednjih določbah glede prodaje opojnih pijač:

Splošno vlada mnenje, da bo kongres določil \$2.20 davka na galono žganja, ker bi višji davek pospeševal butlegarstvo.

Žganje in vino bo zopet postavno dovoljeno prodajati 5. decembra, ko bo konvencija zadnje (36) države potrdila glasovanje pri zadnjih volitvah.

PROCES PROTI POŽIGALCEM

Služkinja je Dimitrova obdolžila, da je nasilnež. — Tri ženske so bile zaslišane kot prič.

Berlin, Nemčija, 10. novembra. Neugnani Georgi Dimitrov se je pri obravnavi zelo razjutil, ko ga je neka služkinja označila kot nasilneža.

Dimitrov je bil glavna oseba med pričanjem treh žensk, ki so bile poklicane kot priče na sodniško obravnavo proti petim obdolženecem, da so zažgali nemško državno zbornico.

Anna Schreiber je izpovedala, da je pustila službo pri gospodinjstvi, pri kateri je stanoval Dimitrov, ker jo je neprestano nadlegoval.

Dimitrov je samo rekel: — To je za mene nekaj novega. Ko je Schreiberjeva popisovala, kako je nekoč skušal Dimitrov storiti nad njo silo, se je razjutil in zaklical:

— Čudim se tej nesramnosti. Sodnik Buenger ga ježno vpraša:

— Ali imate kako vprašanje za pričo?

Dimitrov, ki je sam svoj zagonovnik, je odgovoril: — Pod mojo častjo je, da bi to žensko kaj vprašal.

Anna Kruger, o kateri je bilo govorenje, da je bil Dimitrov ženo zaročen, je rekla, da je hotela zamahati usta ljudem, ki so kaj takega o njej govorili. In med jokom je rekla:

— Vedela sem, da me ne more poročiti.

Dimitrov je tedaj rekel, da Kruegerjeva ni vedela, da je komunist in tujec.

Tretja ženska po imenu Roessler je pričala, da Dimitrov ni bil v Berlinu v noči požara in da je ono noč govorila z njim v vlaku, ki je vozil v Berlin.

ZGANJE TEČE VSEPOVSOD

Cleveland, Ohio, 10. novembra. Največje mesto države Ohio je izid volitev v torek zelo dobesedno. Vseposod se prodaja žganje. Nočni klubi in "speaks" so javno odprli vrata.

"Glas Naroda"

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation) Frank Bakart, President L. Benacki, Treas. Place of business of the corporation and address of above officers: 216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Dopisi.

New York, N. Y.

V nedeljo 29. oktobra smo praznovali dekleta "Marijine Družbe" svojo 25-letnico. Ob tej priliki nas veže dolžnost, da se zahvalimo sledečim: Častitemu duhovniku Hyacinthu Podgorščaku za lepe duhovne nauke v cerkvi, kakor tudi v dvorani. Gospodu John Mačeku in gospodu Vincetu Oveca, ki sta nam predstavljala "Nocoj bo pa res rep večer".

Hvala Tamburaškima društvima iz New Yorka in Brooklyna, ki sta skupno nastopili pod vodstvom gospoda Gerjeviča. Najlepša hvala prosvetnemu društvu "Bled", ki je tudi nastopilo z lepim venčkom narodnih pesni. H koncu se zahvalim vsem navzočim in jih pozdravljam v imenu Marijine Družbe sv. Cirila in Metoda v New Yorku. Fanči Hotešek, tajnica.

Barberton, Ohio.

Zimska doba je nas že obiskala kot običajno vsako leto. Vsaki bo sedaj želel biti doma, se tiščati gorke peči, prebrati razne poučne knjige, slovenske liste, na katere smo naročeni, dopise raznih dopisovalcev ter krasne romane. Zimska doba predrami marsikaterega dopisovalca, da prime za pero. Ko vidi druge, se zbudi želja, tudi v njem, več, saj enkrat sem znal jaz tudi pisati. Zakaj pa ne. S tem obrne pozornost sebi; drugič listu, da čitatelji prebirajo glasove o svojih in Slovencev po vsej deželi.

DAN PREMIRJA

Danes pred petnajstimi leti je bilo ob enajstih dopoldne sklenjeno premirje. Svetovna vojna, ki je trajala nad štiri leta, je bila tedaj oficijelno zaključena, njene posledice pa sedanji rod še vedno prenaša in najbrž jih bodo prenašali še pozni rodovi. Zavezniki so bili zmagovalci v orožju. V trgovskem in gospodarskem oziru so bile pa strahovito poražene vse države — z Ameriko vred. Vsepopovsod se pojavljajo državni, ki skušajo pomagati narodom iz mizerije, v katero so zašli deloma po svoji lastni krivdi ali po krivdi svojih sosedov.

AMERIŠKE JEČE

Pred kratkim je izšla knjiga, ki opisuje razmere po ameriških jetnišnicah, kaznilnicah in zaporih. V knjigi je ugotovljeno in dokazano, da ameriške ječe niso popolne. Knjige sicer nismo čitali, toda zdi se nam, da ima pisatelj prav. Ameriške ječe bodo šele takrat popolne, ko bodo v njih vsi tisti, ki spadajo vanje. Pa ne bodo samo popolne. Tudi polne bodo in še premalo jih bo.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

Table with columns for V JUGOSLAVIJO and V ITALIJO, listing exchange rates for various denominations (Din. 100, 200, 300, 500, 1000 and Lir 100, 200, 500, 1000, 2000).

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje. IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH Za izplačilo \$3.00 morate poslati \$ 5.75

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY "Glas Naroda" 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

JOŽEF TRINER O VINSKI SITUACIJI PO PREKLIČU 18. AMENDMENTA.

Nedavno je več ameriških dnevnikov prineslo izjavo Jožefa Trinerja, predsednika Jožef Triner kompanija, znanega vinskega pridelovalca in razprodajalca v Chicagu, tičooce se vinskoga položaja v Združenih državah, kakoršen je sedaj in kakoršen se bo v kratkem razvil, po preklicu 18. amendmenta ali prohibicije. Omenjena izjava, je bila bolj kratka dnevnega novica. Sedaj pa je Jožef Triner, vinski izvedenec, napisal vse bolj natančno, ki bo gotovo zanimalo mnoge bralce. Mr. Triner pravi: Pred uveljavljenjem prohibicije je bilo v Ameriki veliko vinogradov in vinogradnikov, ki so imele velike zaloge vina. Vinske kleti so bile v najboljšem stanju in ameriška vina so tekmovala z raznimi boljšimi evropskimi vini. Prista je prohibicija. Veliko je bilo ljudi, ki so rekli, da se ne bo uveljavljalo, ker so mislili, da jo bo najvišje državno sodišče ovrnilo. Sodišče je prohibicijo obdržalo in potrdilo, in tako je prohibicija ostala toliko let. Kaj se je zgodilo z velikimi vinskimi podjetji med tem časom? Komaj par jih je ostalo in med temi je podjetje Jožef Triner, ki producira Trinerjevo grenko vino in Trinerjevo 'Angelica Tomie', za katerega uporabljajo kalifornijsko belo in rdeče grozdje. Na ta način je Jožef Triner družba ostala v času prohibicije največje vinsko podjetje v deželi. Veliko število močnih vinogradnikov je v času prohibicije opustilo vsako gojenje trt in na njih mesto so zasadili velike oranžne farme, ali pa z drugim dobičkanosnim sadjem in drevjem. Razne manjše družbe so se združile v večje korporacije, ki so potem prodajale vino nekim ljudem, ki niso znali z vinom ravnavati in ki so vino navadno zadrževali v neprimernih prostorih, kjer se je kvarilo.

Družba Jožef Triner ni delala tako, ampak je z veliko skrbjo gledala na to, da so se njena vina izdelovala po starem in že tolikokrat preizkušenem receptu. Vinske kleti so bile vedno v najboljšem stanju, enako vinske posede in drugo kletarsko orodje. Zato se omenjena družba danes lahko postavlja za najboljšo vinsko kvaliteto in z veseljem pozdravlja preklic prohibicije. Vino je namreč še večjo bolj delikatno, kakor na pr. mleko. Prvo, kar se zahteva od vestnega vinskoga trgovca in pridelovalca je, da ima za to primarne in čiste kletne prostore od stropa, tlaka in sten, pa do vinskih posod in drugega kletarskega orodja. Trinerjeva družba je na to vedno polagala največjo pažnjo in tako se sedaj lahko postavi, da ima najčistejše in najmodernejšee vinske kleti v Združenih državah. Kakor vse drugo, tako mora biti za kleti čisti tudi zrak in ga Trinerjeva družba vedno ohranja čistega brez vsakih škodljivih primesi, ker ga prečiščuje z žveplom. Družba tako z žveplom prečišči svoje vinske kleti vsaki teden, zato je zrak tam vedno čist in svež. Enako se z žveplom prečiščuje vse vinske posede, predno pride vanje vino. Ako namreč denež vino v nečist in nezdrav sod, se vino navleče slabega duha po sodu in tako vino ne bo nikoli dobro. Na to Trinerjeva družba posebno pazi, ker pokvarjeno vino ni za uživanje. Danes je v Californiji do pet milijonov galonov pokvarjenega vina, ki se je pokvarilo samo radi tega, ker ni bilo spravljeno v zadosti čistih kletah in posodah, in to vino je sedaj popolnoma nerabno za pitje.

Vinski sodi Trinerjeve družbe so domela 100 let stari, katere družba kupila od Mission Vineyards v Californiji pred 40 leti. Ti sodi se vselej skrbno očistijo in zažvepljajo, predno se dene vanje vino in zopet se ti sodi skrbno očistijo, ko se izpraznejo. Vsa ta važna dela se opravljajo pod nadzorstvom izkušenega vinogradnika.

Do 15 milijonov galon dobrega kalifornijskega vina se pridelava v Californiji, a bo v zlo leta in leta, predno bo to vino prišlo zopet do čiste veljave, ki jo je imele pred prohibicijo. To pa zato, ker je prohibicija zatrla domala skoro vse vinogradništvo in vinogradniki se bodo morali skoro vse skrajno učiti in praktisirati. Trinerjevi družbi se tega ni treba

BLAZNIKOVE Pratique

za leto 1934 IMAMO V ZALOGI Cena 20c s poštnino vred. "Glas Naroda" 216 West 18th Street, New York, N. Y.

bati, ker je Mr. Jožef Triner, Sr. poslal svojega sina, Mr. Jožefa Trinerja ml., leta 1914 kot vajenca k Mr. Secondo Guastiju starejšemu, ki je bil predsednik italijanske vinske družbe v Californiji. Tukaj, v največjih vinogradih in največjih kletah, pod vodstvom najzbornnejših vinskih ekspertov, se je Mr. Jožef Triner ml. učil vseh podrobnosti o pridelovanju, pripravi, shranjevanju in razpečevanju vina. Kakor Jožef Triner ml., sedanji lastnik Triner družbe pravi, je vse vino, ki ga ima Trinerjeva družba, vselej pod najboljšim vodstvom najzbornnejših vinskih ekspertov in komistov, zlasti v zadnjem času, se polaga na vinski pridelalec izdelno mnogo važnosti. Vino se izdeluje na mestu, kjer raste, namreč v Geyserville, Cal., odkoder se pošiljajo vzorci v Chicagu, kjer jih kemično pregledajo in analizirajo. Ravno tako se pošiljajo v kemično preiskavo Trinerjeve družbe v Chicagu tudi že starejša vina. Komaj pride večja pošiljka vina, četudi je bilo vino že prej preiskano, se ga vseeno še enkrat kemično preišče in to takoj. Tudi se jemljejo poskušnje iz velikih vinskih sodov (tankov) vsaki teden, zlasti predno se polnijo steklenice, v kar polaga družba Jožef Triner pažnjo, da je vino v steklenicah zares prvostavno. Nedavno je Jožef Triner prehodil skoro vse Združene države in pokupil pol milijona galonov najboljšega starejšega vina, tako suhega, ali kakor ga imenujejo kislega in sladkega. Prihodnjic bo Jožef Triner povedal o vinski situaciji v Evropi.

PO 18 LETIH SO MU JE VRNIL SPOMIN

Kmet Adam Janošik je leta 1915 bil poklican k vojakom. Ujeli so ga na karpatskem bojišču v Rusiji. Našli so ga ranjenega. Zdel ga je namreč srapnel. Janošik je pri tem izgubil spomin. Rusi so ga izročili Avstriji in zameno za ruskega ranjenca. Ko se je vrnil v Avstrijo ni več vedel, kdo je, pozabil je tudi na svojo prošlost. Mnogo let je preživel na čehoslovvaški meji v mestecu Kittsee, kjer je delal kot delavec. Nedavno se mu je nenadoma vrnil spomin. Spomnil se je, kako se imenuje, nadalje na svojo družino in svojo občino. Sel je v čehoslovvaško carinarstvo in prosil uradnika, naj javi njegovi ženi, da je še živ.

Kakšno presenečenje za ženo in za otroke, ki so bili prepričani, da je njihov oče že davno v grobu. Janošik je bil namreč službeno proglašen za mrtvega. Te dni je prišla v Kittsee žena z otroci. Takoj je spoznala svojega moža, ki ima že 54 let. Janošik je seveda takoj ves srečen odšel na svoj dom.

UMOR IZ BABJEVERSTVA

V Užhorodu je sodišče obsodilo 43-letno Julijo Okohribovo na 3 leta robije radi umora. Okohribova je pred sodiščem izjavila, da je umorila Katarino Spinovo s sekiro, ker je bila prepričana, da ji je ta urekla kravo, ki ji ni hotela dajati mleka. Vedno se je balja Spinove radi njenega čaranja. Zato se je odločila, da jo umori. Zgled, kam privede šloretka babjeverstvo.

Peter Zgaga

Zenska, ki opravlja hišno delo in dobi trideset ali štirideset dolarjev na mesec — je služkinja. Zenska, ki opravlja hišno delo brezplačno — je hišna gospodinja. Ko so sili v vojakinjo, naj bi prečitala v listu neko zanimivo poročilo, je rekla: — Ni mogoče. Niti toliko časa nimam, da bi prečitala tisto kar nam je gospod s priznice pol smrtinim grehom prepovedal čitati.

Blagajnik je ves razburjen narobil svojega pomočnika: — Pred petimi minutami je bilo tukaj na mizi dvajset dolarjev. Za trenutek sem izginil iz sobe, in sedaj jih ni več. — Čema bi se razburjal — ga je potolažil pomočnik — dajva vsak deset dolarjev, pa bo zakeva rešena in primanjkljaj pokrit. Ko je bil obtoženec obsojen na tri leta ječe, se je prijel za glavo, zajokal in zavzdihnil: — Oh, da bi ne bil nikoli rojen!

Sodnik mu je pa odvnil v strogem, uradnem tonu: — Je že prepzno. Na to bi moral pripremiti. — Starega farmerja so vprašali: — Kaj delaš po zimi, ko je zunan sneg in mraz? — Pri peči sedim in premišlujem — je odvrnil. — Kaj pa, če nimaš nič za premišljevanje? — Če nimam nič za premišljevanje, pa samo pri peči sedim.

Vsakovrstni slučajji se dogajajo na svetu. Te dni sem čital o nenavadnem dogodku. Na neki vseščiji je bilo vse veselo in zadovoljno. Še malo preveč veselo in razpoloženo. Pri mizi je sedela večja družba in v družbi mlad fant. Njegova soseda, že precej priletna, toda še vedno zapeljiva vdova, se je nekaj časa šalila z njim, ko ji pa v svoji sramežljivosti ni hotel odgovorjati, ga je, malo za šalo, malo pa zares, udarila s steklenico po glavi. Beseda je dala besedo, in po štirinajstih dneh se je fant poročil z njo. Presneto ga je morala dobro počiti.

Ni dolgo tega, ko se je izvedelo, da je angleški kralj tetoviran na levi rami. Vtetoviranega ima višnjevega znaaja. Moderne Angežinje pa nočejo zaostajati za kraljevskim večmestvom. V Angliji je moda, da si da skoro vsaka Angležinja vtetovirati v ramo pisanege metuljčka. Po mojem skromnem mnenju bi kralju bolj pristojal metuljček, Angležinjam pa zmaj.

Današnji parlamenti so slini modernim plesom: postanejo mahajo z rokami, cepetajo z nogami, majejo z glavami, pa ne pridejo nikamor naprej.

Kmalu bo advent. Zato se je treba zakona željnim podvizati, če hočemo preživeti zimo na gorkem. Včasih dobim kakšno zelo originalno žemibeno ponudbo s prošnjo oziroma z zahtevno naj jo objaviš.

Nekoč mi je pisala neka korajžna zenska z Daljnega Zapada: — Prosim te, daj to ponudbo v časopis: — Rojakinja se želi seznaniti z mladim, premožnim rojakom. Na lepoto se ne gleda, ne z moje, ne z njegove strani. Naj bo tak ali tak, meni je vseeno. Samo Jakob mu ne sme biti ime. Pred desetimi leti sem imela nekega Jakoba za moža, pa bi se bila skoro pobila, tako se je mrha napil. Vsaakega drugega, je Jakob ne. In otrok ne sme imeti, ker bo moral moje rediti. Poudbe se hvaležno sprejemajo.

Tako daj v list v debelimi črkami. Pa nikar ne pozabi, Zgaga. Če bo knj kruha, iz te moke, boš kožuh zastulil.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ROBERTO BRACCO:

OBICAJNA ZVIJACA

Francisko Casini, napoljski odvetnik, je že davno sumil, da mu žena ni zvesta. Nekega dne, je prišel iz svoje odvetniške pisarne domu, sporočil ženi, da mora zvečer odpotovati v Rim zaradi važnega posla; pripravil je svojo ročno torbo, poljubil svojo liecmerno ženo, pozvonil slugi, dal mu svojo torbo in šel z njim, da ustavi prvi voz in se odpelje na postajo. Bilo je ob poldnevih (in vlak je odhajal ob sedmih. Prišla sta na postajo četrte ure pred odhodom vlaka; sluga je vzel vozni listek za svojega gospodarja in mu ga izročil, potem mu je izročil še torbo, pozdravil in se vrnil domu. Ni pretela še ura, ko je gospod Francisko, vrnivši se s postaje, stal pred svojo hišo in neodločno pritisnil na gumb električnega zvoneca. Ali čim je zazvonilo, se je že kesal, da je to storil. V glavo so mu šinile najbolj nasprotni si misli. Recimo, je mislil tako v množini, trudeč se, da postavi na ta način sebe v položaj nepristranskega sodnika. Recimo, da ima možna žena v resnici ljubčka, kaj mi hasne, če pridem od tega strašnega spoznanja? Kaj bi storil, če bi zaslišel v svoji hiši kakega neznanega ali znanega sumljivega moškega? Da ga ubijem, nimam ne poguma ne volje, da bi ga namlatil, je vprašanje, lahko je močnejši od mene; če bi mu samo pljunil v lice, bi se samo ponižal pred njim. Kakšna sramota pa me čaka šele, če se motim, če so moje sumnje neosnovane, če brez vzroka žalim svojo ženo? Vse to je živgnilo z bliskovito nagliebo skozi njegovo glavo še predno je prišla služkinja, da mu odpre vrata. Ko je začel njeno korako, so mu zakleale noge in skorje bi se bil vrnil na postajo, a bilo je prekasno; dekle je odprlo duri in pomolilo ven glavo, da vidi, kdo je. Gospod Francisko je malone izpustil torbo iz rok, ko je zagledal široko odpre oči služkinje in nemo vprašanje v njih. Malo je manjkalo, da se ji ni pričel opravičevati zavoljo svojega postopanja.

Potem, ko je služkinja prišla zopet k sebi od razburjenja, kakor da je odvetnikova gonja bila naperjena zoper njo, je prišla torbo iz gospodarjevih rok in stopila v vežo, čakajoč, da vstopi za njo tudi gospod Francisko. Odvetnik se je potuhnil preko veže, oprezno, kakor da je prišel v tujo hišo in pustil služkinjo za seboj, se je jel počasi popenjati po stopnicah, kakor da jih hoče šteti. Ni se mu hotelo v stanovanje ker je vedel, da se bo moral opravičevati pred ženo. Ali ni vedel kam naj se obrne. V sprednji sobi je pustil plašč in stopil na tihem v ženiino sobo. Gospa Nina, ležeča na divanu in čuvši odpiranje vrat, je nevarno okrenila glavo, da vidi, kdo prihaja. — Ti!! — je vzkliknila, videč svojega moža. — Kaj nisi odpotoval? Prevzet od misli o spopadu z ženo, vračajoč se s postaje, si ni bil pripravil odgovora, na to povsem naravno vprašanje. — Nisem, zamudil sem vlak. — Kako! Kako! Zamudil si vlak! Kako je to mogoče! Sluga mi je rekel, da sta prišla na postajo o pravem času, da ti je on kupil vozni listek in da te je videl, ko si stopil v vlak. Kaj vse to pomeni? Gospod Francisko je molčal in postajal rdeč ko rak, ker je vse to bilo res. Čim je sluga izginil, je stopil odvetnik iz vagona in se vrnil domov. Gospa Nina je po mnogih znakih že davno slutila, da njen mož nekaj sumi. V spominu so se ji obudili razni spomini med njim in možem na štiri oči in v pričo drugih; očitaajoči pogledi, pregledovanje njenih misli, da-li ni našel na njih kake sledove, brskanje po njenih ročni torbici, da bi po njenih tramvajskih kartah izvedel, po katerih progah se vozi, kam hodi. Ko je tako pretresla v svoji glavi celo vrsto brezobzirnosti svojega moža, se je gospa Nina, užaljena, obrnila z vsem svojim ogorčenjem proti gospodu Francisku, ki je stal pred njo liki oblita miška. — Čemu ta laž? V Rim potuješ? Za boga, Francisko, kaj si... kaj si... no, saj te nočem žaliti... To prepuščaj tebi... Ti me sumniš, sumniš... — Ne sumničim te, ne sumničim! — je zaklical on. — Torej si prepričan... — Ne samo, da nisem prepričan, ampak niti sumničim te ne, to sem hotel povedati. — In vendar sumiš, sumiš! Ta tvoj dozdveni odhod na pot mi je najjačji dokaz za to. Na sumu me imaš — na sumu... lepo... dopusti mi je, da si tako naiven, in da si izbereš tako običajen način, da bi me zaslišel. Odkar obstoji svet, so uporabljali moški te lažnjive odhode na pot, da bi se prepričali o zvestobi ali nezvestobi svojih žen. Zares, Francisko, ponujem ti, da nisi znal biti originalnejši. — Kaj pa govoriš? Saj nisem imel namena, ki mi ga podtikaš. — Motiš! Poznam te! Gospod Francisko je ohmolknil, a gospa Nina, izgovorivši poslednje besede, se je zatopila zopet v misli. Ob misli, ki so ji privrele v glavo, je izbrala, kaj bi še možu rekla. Želela je, da bi mu vrgla v obraz vsa njegova zrna sumničenja. Želela je, da bi ta sumničenja prevedla v najbrezobzirnejše izraze ali nekaj jo je vendar drževalo od tega. Prav v tistem trenutku je razmišljevala, ali naj da svojemu odporu plamenit ton, ali naj moževa podtikanja izrazi z besedami, ki jih on popolnoma zasliši. Prepričana, da bo lažje premagala moža, če se bo z manj izbranimi besedami branila, se je brzo odločila. — Sumničenja! Sumničenja! — se je zopet razburila gospa Nina. — Ne vidiš, človeče, kaj pomenijo ta tvoja sumničenja!! Kaj pa sumiš? Misliš mar, da imam ljubčka? In če to misliš, ali vidiš, ali uvidevaš, ali slutiš, kaj tvoja sumničenja pomenijo? Če bi hotel vse te človek povedati v navadnem jeziku, bi se rekla, da sem v tvojih očeh, ne več ne manj, nego navadna... O, moj Bog, zakaj ti ne morem, zakaj ti ne morem zabrusiti prave besede v obraz! — Saj nisem, saj nisem... — Molči molči, molči! Uh, da bi vedel, kako sem te sovražila, ko sem čula zvonjenje... vedela sem, da si ti. No, lepo, prosim te; meni, da imam ljubčka, ponižuješ me celo tako, da ga morem sprejemati v lastni hiši. Vrnil si se s postaje z namenom, da ga tukaj zalotiš. Ta hiša je kakor ustvarjena za uresničenje tvoje nameré: edini vhod vanjo so stopnice, po katerih si prišel noter. Moj ljubček bi mogel smukniti mimo tebe in pobegniti. Če je prišel, je tu... v sobah, v garderobi, v ostalih prostorih. Iščí! Nastopila je tako, ker je tisti večer čisto slučajno imela čisto vest...

— Najprej se je hitro prenašati vso svojo ljubezen na Jakoba, ki je o njem ponosno zatrjevala, da je zdrav in močan za dva. — Svojega drugega sina sta kaj hitro zavrгла. Res ni imel prav nič živahnosti svojega starejšega brata in lahko sta ga pustila po cele ure v zibelki, ne da bi plakal ali zahteval jesti. — To je dobričina. — je zatrjevala njegova mati, doječ ga... Ta bi ne prosil jesti, če bi mu človek ne prinesel mleka. — Toda Frochardovim očem ni ušlo, da mali "kosmič", kakor ga je klical, ni brez vsega veselja do življenja. — Zvijta se ti v rokah kot črv, — je pravil ženi, — revšče je majhuo, pa je vendar v njem kri in življenje. Ime mu bo Peter, kakor je bilo mojemu očetu. Morda bo tudi takoj prebrisan in spreten, kakor je bil on, kajti moj oče ti je bil pravi lisjak. Pomisli, saj je mu posrečilo celo niti večalom! In ponosno je pripomnil: — Edinemu med vsemi Frochardi! — Ta je umrl mirne, naravne smrti! — je vprašala mlada žena začudeno. Vedno, kadar je našel pogovor na njegove prednike, je tolovaj s ponosom pripovedoval o vseh teh lopovih in o junaških smrti vsakega izmed njih. Pripovedoval je z navdušenjem, ki se je prijemalo tudi njegove žene, vzbujajoč v nji siln odpor proti biričem in podobni svojati. Jakobu je bilo komaj šest let, pa je bil že vrazji dečko, rojen postopač, zloben nasilnež, ki je zastrpljal in grenil življenje svojemu mlajšemu bratu. Kmalu je znal podrediti svoji volji vso družino; oče in mati, zaslepljena po svoji ljubezni, sta rada izpohila vsako njegovo željo. Dobro vedoč, da se mu ni treba bati nobene kazni, je mučil svojega brata, kjer je le mogel. In ubogo otroče se je navadilo sprejemati udarce brez solz. Ko je namreč prvič hotel potožiti materi, da ga bratec pretepa, mu je odgovorila brezobzorno: — No, pa se brani, če moreš... Saj nisem jaz kriva, da si slabč in strahopetnež... Ubogi otrok je požrl solze in potrepežljivo prenašal dalje nasilje močnejšega Jakobu. Kako se je moglo zgoditi, da je živela tolovajska družina več let v Parizu, ne da vzbudila pozornost biričev? Kakšno naključje je pomagalo temu drznemu zločincu, da je vedno znova ušel nevarnosti? Tolovaj se je zanašal pri tem na svojo srečno zvezdo. Njegova iznajdljivost je bila enaka njegovemu pogumu. Naj je zašel v še tako nevarnem položaju, iznajdljivost mu je vedno pomagala najti iz njega varen izhod. Imel je pasjo srečo, kakor je zatrjeval. Zato ni čuda, da so delali njegovi zločinci pariškim biričem tako hude preglavice. V Parizu se je govorilo nekaj časa samo o drznih tatvinah in podlih zločinih, toda zločince je policija zaman iskala. In res ni mogel nihče slutiti, da bi mogel en sam človek zakriviti toliko zločinov. In ker je policija neprestano zasledovala nedosegljivega Mandrina, so naprtili temu skrivnostnemu zločincu tudi večino zločinov, ki jih je imel na vesti baš Frochard. Rad bi se bil na ves glas skliceval na to, kar je pripadalo njemu, rad bi bil zahteval zase pripadajoči del slave skrivnostnega zločince, ki je spravljal v obup najspretnješe detektive in celo armado policistov. Frochard je šel v svojem slepem občudovanju nepremagljivega zločince tako daleč, da je pozabil na vso previdnost. In ko je še zvedel, da je bil Mandrin celo tako predrzen, da je napisal svoje ime na stene vseh stanovanj, kamor je vlomil, kot bi hotel podpisati svoje zločine, bi ga bil rad posmemal. Pa je takoj pomislil, da bi moral v tem primeru napovedati vojno policiji, boriti se neprestano in jemati povsod s seboj družino. In ni mu preostajalo drugega, nego ostati skrit zločinec; toda zdelo se je, da je njegova drznost z vsakim novim zločinom večja. Sicer so se pa zločini vlomilcev in morilcev dan za dnevno množili v zasmeh prizadevanju policijskega ravnatelja, ki je napenjal vse sile, da bi zatrl zločinstvo. V neprestanem strahu je verjelo že tak nekoliko lahkoverno pariško prebivalstvo vse, kar je povedal o zločincih, pa naj so bile te govorice še tako fantastične. Tako se je šušljalo, da je policija sama v zvezi z zločinci in da jim po potrebi pomaga pobegniti. Naj je bilo to res ali ne, zločinska sodrga je nekažnovano nadaljevala svoje podlo delo tako, da si človek ponoči brez spremstva ni upal na cesto. Frocharda sicer ni bilo med imeni slavni vlomilcev, vendar je pa imel na vesti lepo število zločinov, ki so jih oblasti pripisovale drugim. Policiji so bila sicer dobro znana imena glavnih zločincev, toda le redko se ji je posrečilo katerega zasačiti. In tako se ne smemo čuditi, da je spravila vse mesto na noge vest, da so biriči končno zasačili zloglasnega Mandrina. Tako veliko je bilo splošno zadovoljstvo, da so hodile po ulicah ves dan gruče meščanov, pripovedujočih si med seboj nove vesti o zasačenem tolovaju, če je le mogel kdo kje kaj zvedeti. Vsak je bil radoveden, kako se je biričem posrečilo ukrotiti zloglasnega tolovaja, ki so ga nekateri že smatrali za nekakšnega čarovnika s čarobno močjo, da je bil povsod pričujoč. Ljudje so trdili, da je policijski ravnatelj odredil, naj vodijo jetnika v ječo po ulicah, ne pa da bi ga peljali, ker bi se sicer ljudje ne mogli prepričati, da je vendar enkrat v rokah pravice. Tudi Frochardka se je pomešala med množico, ki se je zbirala ob poti v Grande Chatelet, da bi videla nevarnega razbojnika. Kljub silni gneči in prerivanju je bila ostala blizu vhoda in je lahko različno videla razbojnikov obraz. Vsa ogorčena nad psokami in preklinjanjem, ki je z njim množica obsula jetnika, se je Frochardka hitro vrnila domov, da bi povedala svojemu možu. — To ti je fant od fare, — je dejal Frochard, — k sreči je imel pajdaše... kdo ve, če ga ni morda izdala podla duša iz vrst njegovih pomočnikov. In ves razburjen je pripomnil: — Nobenih zaveznikov... Pajdaš je čisto strahopetna muha, ki se preveč boji, da bi prenesla mučenje in ki breuči svoje evadbe sodnikom na ušesa. Zato pa delam sam. Sem obenem poveljnik, ki snuje načrt, vojak, ki ga uresničuje... Nobenih pajdašev... Frochardi jih niso nikoli imeli! Potem se je pa naenkrat zamislil, rekoč: — Zelo rad bi ga videl, tega slavnega Mandrina. — Kaj te pa zadržuje, da bi ne mogel prisostvovati usmrtni, ki je gotovo ne bodo dolgo odlašali? — je dejala Frochardka. — Usmrtni! — je vzkliknil razbojnik, ki so ga bile zadele te besede v živo... Usmrtni!... Saj se ti bolj mudi kot sodnikom in krvniku... Nadaljevanje sledi.

KOMORNI SLUGA POSTAL MILIJONAR

Najprej se je hitro prenašati vso svojo ljubezen na Jakoba, ki je o njem ponosno zatrjevala, da je zdrav in močan za dva. Svojega drugega sina sta kaj hitro zavrгла. Res ni imel prav nič živahnosti svojega starejšega brata in lahko sta ga pustila po cele ure v zibelki, ne da bi plakal ali zahteval jesti. To je dobričina. je zatrjevala njegova mati, doječ ga... Ta bi ne prosil jesti, če bi mu človek ne prinesel mleka. Toda Frochardovim očem ni ušlo, da mali "kosmič", kakor ga je klical, ni brez vsega veselja do življenja. Zvijta se ti v rokah kot črv, je pravil ženi, revšče je majhuo, pa je vendar v njem kri in življenje. Ime mu bo Peter, kakor je bilo mojemu očetu. Morda bo tudi takoj prebrisan in spreten, kakor je bil on, kajti moj oče ti je bil pravi lisjak. Pomisli, saj je mu posrečilo celo niti večalom! In ponosno je pripomnil: Edinemu med vsemi Frochardi! Ta je umrl mirne, naravne smrti! je vprašala mlada žena začudeno. Vedno, kadar je našel pogovor na njegove prednike, je tolovaj s ponosom pripovedoval o vseh teh lopovih in o junaških smrti vsakega izmed njih. Pripovedoval je z navdušenjem, ki se je prijemalo tudi njegove žene, vzbujajoč v nji siln odpor proti biričem in podobni svojati. Jakobu je bilo komaj šest let, pa je bil že vrazji dečko, rojen postopač, zloben nasilnež, ki je zastrpljal in grenil življenje svojemu mlajšemu bratu. Kmalu je znal podrediti svoji volji vso družino; oče in mati, zaslepljena po svoji ljubezni, sta rada izpohila vsako njegovo željo. Dobro vedoč, da se mu ni treba bati nobene kazni, je mučil svojega brata, kjer je le mogel. In ubogo otroče se je navadilo sprejemati udarce brez solz. Ko je namreč prvič hotel potožiti materi, da ga bratec pretepa, mu je odgovorila brezobzorno: No, pa se brani, če moreš... Saj nisem jaz kriva, da si slabč in strahopetnež... Ubogi otrok je požrl solze in potrepežljivo prenašal dalje nasilje močnejšega Jakobu. Kako se je moglo zgoditi, da je živela tolovajska družina več let v Parizu, ne da vzbudila pozornost biričev? Kakšno naključje je pomagalo temu drznemu zločincu, da je vedno znova ušel nevarnosti? Tolovaj se je zanašal pri tem na svojo srečno zvezdo. Njegova iznajdljivost je bila enaka njegovemu pogumu. Naj je zašel v še tako nevarnem položaju, iznajdljivost mu je vedno pomagala najti iz njega varen izhod. Imel je pasjo srečo, kakor je zatrjeval. Zato ni čuda, da so delali njegovi zločinci pariškim biričem tako hude preglavice. V Parizu se je govorilo nekaj časa samo o drznih tatvinah in podlih zločinih, toda zločince je policija zaman iskala. In res ni mogel nihče slutiti, da bi mogel en sam človek zakriviti toliko zločinov. In ker je policija neprestano zasledovala nedosegljivega Mandrina, so naprtili temu skrivnostnemu zločincu tudi večino zločinov, ki jih je imel na vesti baš Frochard. Rad bi se bil na ves glas skliceval na to, kar je pripadalo njemu, rad bi bil zahteval zase pripadajoči del slave skrivnostnega zločince, ki je spravljal v obup najspretnješe detektive in celo armado policistov. Frochard je šel v svojem slepem občudovanju nepremagljivega zločince tako daleč, da je pozabil na vso previdnost. In ko je še zvedel, da je bil Mandrin celo tako predrzen, da je napisal svoje ime na stene vseh stanovanj, kamor je vlomil, kot bi hotel podpisati svoje zločine, bi ga bil rad posmemal. Pa je takoj pomislil, da bi moral v tem primeru napovedati vojno policiji, boriti se neprestano in jemati povsod s seboj družino. In ni mu preostajalo drugega, nego ostati skrit zločinec; toda zdelo se je, da je njegova drznost z vsakim novim zločinom večja. Sicer so se pa zločini vlomilcev in morilcev dan za dnevno množili v zasmeh prizadevanju policijskega ravnatelja, ki je napenjal vse sile, da bi zatrl zločinstvo. V neprestanem strahu je verjelo že tak nekoliko lahkoverno pariško prebivalstvo vse, kar je povedal o zločincih, pa naj so bile te govorice še tako fantastične. Tako se je šušljalo, da je policija sama v zvezi z zločinci in da jim po potrebi pomaga pobegniti. Naj je bilo to res ali ne, zločinska sodrga je nekažnovano nadaljevala svoje podlo delo tako, da si človek ponoči brez spremstva ni upal na cesto. Frocharda sicer ni bilo med imeni slavni vlomilcev, vendar je pa imel na vesti lepo število zločinov, ki so jih oblasti pripisovale drugim. Policiji so bila sicer dobro znana imena glavnih zločincev, toda le redko se ji je posrečilo katerega zasačiti. In tako se ne smemo čuditi, da je spravila vse mesto na noge vest, da so biriči končno zasačili zloglasnega Mandrina. Tako veliko je bilo splošno zadovoljstvo, da so hodile po ulicah ves dan gruče meščanov, pripovedujočih si med seboj nove vesti o zasačenem tolovaju, če je le mogel kdo kje kaj zvedeti. Vsak je bil radoveden, kako se je biričem posrečilo ukrotiti zloglasnega tolovaja, ki so ga nekateri že smatrali za nekakšnega čarovnika s čarobno močjo, da je bil povsod pričujoč. Ljudje so trdili, da je policijski ravnatelj odredil, naj vodijo jetnika v ječo po ulicah, ne pa da bi ga peljali, ker bi se sicer ljudje ne mogli prepričati, da je vendar enkrat v rokah pravice. Tudi Frochardka se je pomešala med množico, ki se je zbirala ob poti v Grande Chatelet, da bi videla nevarnega razbojnika. Kljub silni gneči in prerivanju je bila ostala blizu vhoda in je lahko različno videla razbojnikov obraz. Vsa ogorčena nad psokami in preklinjanjem, ki je z njim množica obsula jetnika, se je Frochardka hitro vrnila domov, da bi povedala svojemu možu.

TOPLOTA ZA IZDELOVANJE LEDU

Znani francoski fizik Georges Claude, ki se že več let ukvarja s poskusi, da bi izkoriščal toplotno razliko morskih tokov, dela zdaj poskuse v večjem obsegu. Kupil je pomeni obrabljeno vojno ladjo "Tunisija" in da jo preuredi v poskusno stanico za izdelovanje ledu. Ladjo zdaj popravlja v Dunkerque in čez devet mesecev bo lahko zopet plula po morju. Pred leti je delal profesor Claude zanimive poskuse z izkoriščanjem toplote morskih tokov na obali Kube. Prepričal se je, da se dajo toplotne razlike med morsko gladino in spodnjimi toki izkoristiti v gospodarske svrhe, če znaša razlika v toploti vsaj 10 stopinj C. Ker take razlike niso redke, bi se dale te velike zaloge energije teoretično izkoristiti v velikem obsegu. Z novimi poskusi hoče Claude dokazati da bi lahko iz morske toplote pridobljena energija služila tudi velikim industrijam kot pogonska sila. Čudno se pa sliši, da hoče Claude izkoristiti morsko toploto za izdelovanje umetnega ledu. Njegova ladja bo prav za prav plavajoča tovarna ladja. Claude zasleduje pri tem poseben cilj in hoče izrabiti razliko morske toplote baš v tropičnih krajih, da bi mogel izdelovati led, ki bi šel v tropičnih mestih dobro v denar.

Kdo si ne želi domov? VSAKDO lahko sedaj z malimi stroški potuje v domovino in se neovirano vrne nazaj. Moderni parniki Vam nudijo vso potrežbo, in kdor je od večšega zastopnika pravilno poučen, mu je potovanja zabava. Pri nas lahko kupite vozne liste za vse parnike. Vsa pojasnila za dobavo potnih listov, affidavitov; če želite dobiti soročnika iz starega kraja, kakor tudi vse druge informacije, da mo vsakomur brezplačno. Pišite nam! SLOVENIC PUBLISHING Co. Travel Bureau 216 West 18th Street New York, N. Y. Mi zastopamo vse parobrodne družbe.

DRUŠTVA KI NAMERAVATE PRIREDITI VESELICE, ZABAVE OGLAŠUJTE "GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pu vsi Slovenci v vaši okolici. CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

DVE SIROTI Spisal A. D. ENNERY

62 Navadila se je hitro prenašati vso svojo ljubezen na Jakoba, ki je o njem ponosno zatrjevala, da je zdrav in močan za dva. Svojega drugega sina sta kaj hitro zavrгла. Res ni imel prav nič živahnosti svojega starejšega brata in lahko sta ga pustila po cele ure v zibelki, ne da bi plakal ali zahteval jesti. To je dobričina. je zatrjevala njegova mati, doječ ga... Ta bi ne prosil jesti, če bi mu človek ne prinesel mleka. Toda Frochardovim očem ni ušlo, da mali "kosmič", kakor ga je klical, ni brez vsega veselja do življenja. Zvijta se ti v rokah kot črv, je pravil ženi, revšče je majhuo, pa je vendar v njem kri in življenje. Ime mu bo Peter, kakor je bilo mojemu očetu. Morda bo tudi takoj prebrisan in spreten, kakor je bil on, kajti moj oče ti je bil pravi lisjak. Pomisli, saj je mu posrečilo celo niti večalom! In ponosno je pripomnil: Edinemu med vsemi Frochardi! Ta je umrl mirne, naravne smrti! je vprašala mlada žena začudeno. Vedno, kadar je našel pogovor na njegove prednike, je tolovaj s ponosom pripovedoval o vseh teh lopovih in o junaških smrti vsakega izmed njih. Pripovedoval je z navdušenjem, ki se je prijemalo tudi njegove žene, vzbujajoč v nji siln odpor proti biričem in podobni svojati. Jakobu je bilo komaj šest let, pa je bil že vrazji dečko, rojen postopač, zloben nasilnež, ki je zastrpljal in grenil življenje svojemu mlajšemu bratu. Kmalu je znal podrediti svoji volji vso družino; oče in mati, zaslepljena po svoji ljubezni, sta rada izpohila vsako njegovo željo. Dobro vedoč, da se mu ni treba bati nobene kazni, je mučil svojega brata, kjer je le mogel. In ubogo otroče se je navadilo sprejemati udarce brez solz. Ko je namreč prvič hotel potožiti materi, da ga bratec pretepa, mu je odgovorila brezobzorno: No, pa se brani, če moreš... Saj nisem jaz kriva, da si slabč in strahopetnež... Ubogi otrok je požrl solze in potrepežljivo prenašal dalje nasilje močnejšega Jakobu. Kako se je moglo zgoditi, da je živela tolovajska družina več let v Parizu, ne da vzbudila pozornost biričev? Kakšno naključje je pomagalo temu drznemu zločincu, da je vedno znova ušel nevarnosti? Tolovaj se je zanašal pri tem na svojo srečno zvezdo. Njegova iznajdljivost je bila enaka njegovemu pogumu. Naj je zašel v še tako nevarnem položaju, iznajdljivost mu je vedno pomagala najti iz njega varen izhod. Imel je pasjo srečo, kakor je zatrjeval. Zato ni čuda, da so delali njegovi zločinci pariškim biričem tako hude preglavice. V Parizu se je govorilo nekaj časa samo o drznih tatvinah in podlih zločinih, toda zločince je policija zaman iskala. In res ni mogel nihče slutiti, da bi mogel en sam človek zakriviti toliko zločinov. In ker je policija neprestano zasledovala nedosegljivega Mandrina, so naprtili temu skrivnostnemu zločincu tudi večino zločinov, ki jih je imel na vesti baš Frochard. Rad bi se bil na ves glas skliceval na to, kar je pripadalo njemu, rad bi bil zahteval zase pripadajoči del slave skrivnostnega zločince, ki je spravljal v obup najspretnješe detektive in celo armado policistov. Frochard je šel v svojem slepem občudovanju nepremagljivega zločince tako daleč, da je pozabil na vso previdnost. In ko je še zvedel, da je bil Mandrin celo tako predrzen, da je napisal svoje ime na stene vseh stanovanj, kamor je vlomil, kot bi hotel podpisati svoje zločine, bi ga bil rad posmemal. Pa je takoj pomislil, da bi moral v tem primeru napovedati vojno policiji, boriti se neprestano in jemati povsod s seboj družino. In ni mu preostajalo drugega, nego ostati skrit zločinec; toda zdelo se je, da je njegova drznost z vsakim novim zločinom večja. Sicer so se pa zločini vlomilcev in morilcev dan za dnevno množili v zasmeh prizadevanju policijskega ravnatelja, ki je napenjal vse sile, da bi zatrl zločinstvo. V neprestanem strahu je verjelo že tak nekoliko lahkoverno pariško prebivalstvo vse, kar je povedal o zločincih, pa naj so bile te govorice še tako fantastične. Tako se je šušljalo, da je policija sama v zvezi z zločinci in da jim po potrebi pomaga pobegniti. Naj je bilo to res ali ne, zločinska sodrga je nekažnovano nadaljevala svoje podlo delo tako, da si človek ponoči brez spremstva ni upal na cesto. Frocharda sicer ni bilo med imeni slavni vlomilcev, vendar je pa imel na vesti lepo število zločinov, ki so jih oblasti pripisovale drugim. Policiji so bila sicer dobro znana imena glavnih zločincev, toda le redko se ji je posrečilo katerega zasačiti. In tako se ne smemo čuditi, da je spravila vse mesto na noge vest, da so biriči končno zasačili zloglasnega Mandrina. Tako veliko je bilo splošno zadovoljstvo, da so hodile po ulicah ves dan gruče meščanov, pripovedujočih si med seboj nove vesti o zasačenem tolovaju, če je le mogel kdo kje kaj zvedeti. Vsak je bil radoveden, kako se je biričem posrečilo ukrotiti zloglasnega tolovaja, ki so ga nekateri že smatrali za nekakšnega čarovnika s čarobno močjo, da je bil povsod pričujoč. Ljudje so trdili, da je policijski ravnatelj odredil, naj vodijo jetnika v ječo po ulicah, ne pa da bi ga peljali, ker bi se sicer ljudje ne mogli prepričati, da je vendar enkrat v rokah pravice. Tudi Frochardka se je pomešala med množico, ki se je zbirala ob poti v Grande Chatelet, da bi videla nevarnega razbojnika. Kljub silni gneči in prerivanju je bila ostala blizu vhoda in je lahko različno videla razbojnikov obraz. Vsa ogorčena nad psokami in preklinjanjem, ki je z njim množica obsula jetnika, se je Frochardka hitro vrnila domov, da bi povedala svojemu možu.

Ljubiteljem leposlovja Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne. Knjigarna "Glas Naroda"

Gospa REGINA Roman iz življenja: ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

— Ali je moja varovanka z vašo snubitvijo zadovoljna? Dr. Nimrod naglo zamahne z roko. — O, ne, gospod Reiner, najprej pridem k vam. Z gospico Urško, o svoji ljubezni in svojem mišljenju še nisem govoril niti besede. Seveda priznam, da se nisem mogel vedno tako obvladati, da ne bi kdaj opazila, kakšen sem proti njej. Toda zelo mlada je še in neizkušena, kar je na njej še največja privlačnost in mogoče celo o tem prav nič ne misli. Toda vendar upam, da moja ponudba mogoče ne bo odklonila. Proti meni je bila vedno zelo prijazna in ljubeznjiva ter gojim upanje, da mi daste svoje dovoljenje, da postane moja žena. Smatral sem za svojo dolžnost, da se najprej odkrijem vam. Nikdar se ne bi upal za vašim hrbtom sporazumeti se o tem z Urško. Rad bi bil prišel že dopoldne, kakor je navada za take obiske, toda popoldne imam vedno svoja opravila, katerih ne morem opustiti. Dalje pa svoje snubitve nisem hotel odlašati. Vašo varovanko ljubim že dolgo in samo njena mladost me je zadrževala, da nisem zaprosil za njeno roko. Prosim vas tedaj, da obvestite gospico Urško o moji snubitvi ter jo pri njej prijazno podpirajte, ker ž njo zaradi njenega nerazpoloženja ne morem govoriti. Moje razmere so vam znane; sem edini sin svojega očeta in sem po svoji materini podedoval znatno premoženje, ki je varno naloženo. Tudi sem v družbi s svojimi očetom ter imam lepo plačo, ki me stavlja v položaj, da morem svoji ženi nuditi brezskrbno življenje in ji morem izpolniti vsako njeno željo. Ali smem računati na vašo pomoč? — Tonu se le s težavo premaguje. Blazna bolečina mu stiska srce in najrajši bi bil Nimroda kot vlomilca v mir svoje hiše vrgel na cesto. Toda vedel je, da se mora vdati v svojo usodo, kajti ni dovolj, da Urška ljubi Nimroda. Zato je mogel navidezno mirno odgovoriti: — Vaše naročilo bom Urški sporočil, kakorhitro jo zopet vidim. Svoje dovoljenje vam ne bom odrekal, ako vašo snubitve sprejme.

— Iskrena vam hvala, gospod Reiner. Ali smem upati, da boste govorili za mene? Vem, da vaša varovanka mnogo da na vaš nasvet. — Tom bi se najrajši glasno in grenko zasmel. Torej, naj bi ji še prigovarjal in posredoval! Mladi mož ni slutil, koliko je zahteval od nje. — Tudi najvestnejši oče mora odobravati vašo snubitve: za svojo hčer ne bi mogel najti nobenega manj oporekljivega ženina. — Hvala vam, gospod Reiner. — Tom položi svojo roko v Nimrodovo. Bila pa je hladna in mrtva. Nimrod pa v svojem razburjenju tega ne opazi. — Potem pa je najboljšje, da sedaj odidem. Ako dovolite, pridem jutri zopet po odgovor gospice Urške. — Pričakovali vas bomo, — pravi Tom s težavo. — Georg Nimrod se poslovil in zapusti Langenfurt. Kot vsi moški, je bil tudi Nimrod nekoliko v zadregi in vznemirjen v vlogi snubca. Drugače se v svojih smotrenih sklepih ni vstrašil ničesar, toda tako svestna snubitve je bila zelo važna zadeva, ako že ni hotel svojega dekleta pograbiti za glavo in jo poljubiti. S tem bi se postavil. In tako je bil v resnici vesel, da je mogel iti domov. V enem dnevu se bo cela stvar že razjasnila in bo šlo vse lažje dalje. — Tom se po Nimrodovem odhodu zlekne na stol in vzdihne. Pa teze njegovega obraza so bile izmučene in temne, ker se mu ni bilo treba več zatajevati. — Neizmerno je trpel vsled misli, da naj bi Urško odstopil komu drugemu. Čutil se je olajšanega, da je saj bil sam, da je najhujše minilo in se je mogel pomiriti, predno bi z njo govoril. — Z delom danes ni bilo nič več; svojih misli ni mogel zbrati. Čez nekaj časa nenadoma skoči na noge in nemirno hodi po sobi, kot bi bežal pred svojimi mislimi. In vedno mu prihaja sredi njegovih bolečin spomin na dogodek z Georgino. Pravi si, da je morala najbrže občutiti ravno tako velike bolečine kot sam. Toda ravno spomin na Georgino slabost mu je pomagala, da je sam sebe obvladal. Urška ni smela niti najmanj slutiti, kaj ga je veljalo biti pri njej snubca za drugo. Njej je moral vse olajšati; in je smel vznemirjati s svojo bolečino in stisko, kajti to bi vžalostilo njeno mehko srce, četudi je vedela, da bi mu napravila veliko bolečino, ako ni postala soproga drugega. Polagoma se je približeval čas za čaj. Tom se ojuaneči in gre v obednico. Bil je zelo nemiren in radoveden, ako bo prišla Urška. Toda pri mizi najde samo teto Greto. — Urška še vedno spi, nisem dobila nikakega odgovora. Pustila jo bom tudi mirno spati do večerje, potem pa jo bom zbudila, kajti od zajtrka ni jedla še ničesar, — pravi teta. — Precej močje pijeta oba čaj. Tudi teta je zelo pogrešala Urško, kajti bila je bitje, ki je sevala od sebe toploto in svetlobo v hiši. Tom ji ne omeni ničesar o obisku dr. Nimroda in o njegovi zadevi. Nikakor še ni mogel o tem mirno govoriti in slednjič, ali ni to bila njegova tajnost? — Ko takoj nato, ko popije čaj, vstane in se poslovil od tete Grete, mu teta z nasmehom pravi: — Kako žalostni družabniki smo brez otroka. Tom. Kaj bi bilo, potem, ko je ne bi bilo več tukaj? — Te besede so trgale Tomovo srce. Kako naglo ne bo več Urške v hiši in tedaj bo vse prazno in puho. Na njene besede ji ne odgovori, temveč samo prikimava s prisiljenim nasmehom in gre. — Zopet hodi nemirno po svoji sobi. Mučil se je z bojaznijo nad Urškino izgubo. Zopet in zopet gre v svojo spalnico in poslušala navzgor, ako se ne bi Urška kaj ganila. Toda vse je bilo tiho. Šele malo pred večerjo sliši Urškine korake in se globoko oddahne. Torej se je zbudila in bo prišla k večerji — in moral ji bo povedati, da je bil dr. Nimrod pri njem in je prosil za njeno roko.

— Urška je cele ure ležala, ne da bi se ganila in ni mogla misliti ničesar drugega, kot na svojo srčno bolečino. Ni imela moči, da bi se borila proti njej in je vedno premišljevala samo eno: Prenešni ne morem, da bi videla Toma ob strani druge — ne morem — rajši umrjem. — In mirno jezero v parku jo je tako vabilo. Zakaj ni takoj skočila vanj, ko je videla, da sta se Tom in Georgina objela? Sedaj bi bilo že vse končano in nič več ne bi čutila grenkih bolečin, ki so ji parale srce. Sedaj ni mogla več k jezeru; bila je preslabla, da bi se mogla ganiti. — Slišala je, kako je teta malo prej, ko je bilo treba piti čaj, zopet lahno prišpinita kljuko in klicala njeno ime, toda ni se ganila. Ni mogla pogledati človeku v obraz. In zopet dogo leži ter se sednjič prične zebsti. Slednjič vstane, ker so ji zobje šklepetali. Ogrne si gorko ruto. Tako mrzlo je bilo na svetu, navzlic gorkemu junijskemu dnevu, odkar je vedela, da je Tom imel drugo. — In ker se ni mogla pogreti, je pričela hoditi po sobi. Čudila se je, da so jo sploh noge še nosile in si je prigovarjala, da bo šla k jezeru, da skomca svoje trpljenje. Toda tedaj se je prime tako vroče hrepenenje, da bi Toma še enkrat videla, da je zbrala vse svoje moči in odgovorila na tetino krkanje, ko je klicala k večerji. Z muko se je držala pokone ter gre proti vratom, in jih odpre. (Dalje prihodnjaj.)

BRATA MALI PRED SODIŠČEM

(Dolje.)

Ta obtoženka dosledno vse taji in je tudi prvotno na policiji kakor v preiskavi trdovratno zadrževala, da bi sploh imela s katerim Malijem ljubavno razmerje, čeprav je res, da je Mali Andrej pred poroto in tudi pozneje pogostokrat zahajal k njej, ker je na Golniku zidal hišo in sta si tudi v svaštvo. Njen brat Golmajer Andrej ima namreč Malijevo sestro Ivanko za ženo. Kmalu po poroki ji je začel Andrej Mali praviti o nosečnosti njegove žene vendar pa ni dal spoznati svoje morebitne želje, da naj žena na porodu umre. Vse to, kar trdita brata Malijeve, čes, da bi hujskala k umoru, je po Golmajerjevi izjavi neresnično, pač pa priznava, da je nekdo Andreju res vzel pištolo iz strahu, da bi si utegnil storiti kaj zalega. To pištolo je pred dobrega pol leta spet vrnil Andrejevemu bratu Antonu, ker jo je zahteval od nje, ne da bi povedal za kaj jo bo rabil. Tudi si z Andrejem ni nikoli dopisovala in Antonu ni dajala denarja, razen 100 Din, ki mu jih je posodila spomladi, kar ji je pa že vrnil. Tudi pred tremi meseci mu je spet posodila 200 Din, ker je želel iti k svojnemu dekletu. Vendar ji pa teh dveh stotakov še ni vrnil. Pozneje se je obdolženka v preiskavi toliko omeščala, da je priznala ljubavno razmerje z Andrejem pred poroko ter obenem priznala, da je tudi še po poroki zahajal k njej in sta se med zidanim hišo najmanj 20 krat ljubila, čeprav ji ji bilo dobro znano, da je poročen z Amalijo Anžlovarjevo. Spočetka je trdila, da se mu je udajala brez nadaljnega, pozneje se je pa začela opravičevati s tem, da se mu ni mogla ubraniti, ker je preveč silil vanjo in ji celo grozil, da jo bo ustrelil. Pravi ji je tudi, da njegova žena ni sposobna za zakon, pa je zato ne more imeti rad in ima rajšje njo. Čeprav sta si bila tri leta in timna prijatelja in je bila ona prepričana, da jo vzame, se to v njeno veliko presenečenje vendar ni zgodilo, navzlic temu, da sta se dogovorila vzeti v decembru 1931 v Ljubljani v najem gostilno Čeh, na to pa poročiti se. Že v kratkem potem se je Andrej januarja 1932 popolnoma nepričakovano poročil v St. Vidu pri Stični, kar ji je šele 14 dni pred poroko razodel, čes, da je neka njegova punca z njim noseča, ter da jo bo moral zato vzeti. Obdolženka je ta vest tako presunila, da je silno jokala, ker se je dobro zavedala, da bo Andreja izgubila za vedno, preverjena je bila pa tudi, da ji je storil veliko sramoto, ker jo je pustil. Kmalu po svoji poroki ji je pa Andrej pričel tožiti o svoji nesreči in jo prosil, naj mu bo še nadalje zvesta. Ker se je branila, je Andrej potegnil revolver in ji pretih, da jo bo ustrelil, če se mu ne uda. Golmarjeva je za rotila, naj jo pusti vsaj pri življenju, in ko se je nekoliko pomiril, mu je vzela revolver, ga skrila v omaro, nato se je pa še bolj omeščala in se mu spet udala. Ko je prišel Andrej 11. marca iz ljubljanskega preiskovalnega zapora, se je res spet zgledil pri njej, čes, da se bo ločil od žene in da ne gre več k njej v St. Vid. Golmajerjeva je Andreju svetovala, naj se z ženo lepo pobota ter se vrne k njej, a Andrej je ostal trdovratno pri svojem načrtu, da se, hoče ločiti, prej pa spravi svojo ženo še ob ves njen denar. Ko je Amalija zvedela, da je Andrej na Golniku, je prišla ponj in ga spravila domov k Sv. Roku. Obdolženka trdi, da je popolnoma izniščeno, da bi bila dala Antonu 200 Din za potne stroške v ta namen, da bi umoril Amalijo, ter trdi, da je lnsko jesen Andreju posodila 2500 Din, za katere jo je prosil, čes, da ne more dvigniti denarja iz hranilnice. Končno je Golmarjeva še priznala, da ji je Andrej kakih 10 krat pisal, toda v teh pismih ni bilo nikdar niti naj-

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI 'GLAS NARODA'

216 WEST 18th STREET NEW YORK CITY

la praviti o nekem brezobrestnem posojilu Pripovedovala je, kako jo mož pritiska, da bi najla brezobrestno posojilo, katero ima on prav za prav že obljubljeno v ta namen, da bi svojo novo hišo na Golniku dovršil že spomladi. Bil je mnenja, da mora biti hiša gotova čim prej ker bi se tako tudi preje jela obrestovati. Amalija je bila pa k temu, da bi dala 3000 do 4000 Din mesečno iz trgovine ter a ta način hišo počasi izdelovala, ne bi bilo treba delati dolg. Ta sila Andrejeva zaradi brezobrestnega posojila se je Ivanu Hrovatu zdelo iz vsega početka sumljiva, a sedaj mu je jasno, da je Andrej hotel priti čim prej do denarja, da bi kolikor mogoče naglo dozidal hišo na Golniku. (Dalje prihodnjaj.)

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y. PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTCVANJE

SHIPPING NEWS

- 15. novembra: Pres. Roosevelt v Havre St. Louis v Hamburg Majestic v Cherbourg
17. novembra: Rotterdam v Roulogne Paris v Havre
18. novembra: Augustus v Genoa
22. novembra: Deutschland v Hamburg Washington v Havre
25. novembra: Europa v Bremen Ventand v Boulogne Conte di Savoia v Genoa De France v Havre
29. novembra: New York v Hamburg Pres. Harding v Havre Berengaria v Cherbourg
2. decembra: Ventand v Boulogne Champlain v Havre
6. decembra: Bremen v Bremen Albert Ballin v Hamburg Manhattan v Havre
9. decembra: Rex v Genoa Majestic v Cherbourg

- 12. decembra: St. Louis v Hamburg
13. decembra: Pres. Roosevelt v Havre Paris v Havre
14. decembra: Paris v Havre
15. decembra: Berengaria v Cherbourg Europa v Bremen Conte di Savoia v Genoa
20. decembra: Washington v Havre Hamburg v Hamburg
22. decembra: Olympic v Cherbourg
27. decembra: New York v Hamburg Bremen v Bremen Pres. Harding v Havre
31. decembra: Pennland v Havre

ZABOŽIČ Potujte v Slovenijo preko Havre z našimi osebno vodenimi izleti na modernem ekspresnem parniku — "ILE DE FRANCE" 25. NOVEMBRA—16. DECEMBRA NA KRASNEM NOVEM PARNIKU "CHAMPLAIN" 2. DECEMBRA Čiste, moderne kabine. Dobra služba. NIZKE CENE ZA VSE DELE SLOVENJE Za pojasnila in karte vprašajte pri naših zastopnikih French Line 19 STATE ST., NEW YORK, N. Y.

VELIK BOŽIČNI IZLET V STARO DOMOVINO

pod osebnim vodstvom izvežbanih Cunardovih potniških spremljevalcev na največjem in priljubljenem Cunardovem ekspresnem parniku BERENGARIA 29. NOVEMBRA Mr. A. Marcus, spremljevalec (PREKO CHERBOURGA) 15. DECEMBRA Mr. M. Ekerovich, spremljevalec Prilika, da potujete s številnimi svojimi rojaki in uživete brezskrbno vožnjo. Prtljaga je posilana iz New Yorka naravnost tja, kamor ste namenjeni. Manj kot 6 dni na oceanu. Posebni nočni hitri vlak iz Pariza do vaše domovne.

Slovita Cunardova kuhinja, uljudnost in dosti prostora v kabinah bivšega Turističnega razreda za potnike tretjega razreda. Kupite karte za tja in nazaj in prištedite denar.

PROSTORE SI TAKOJ ZAJAMČITE VPRAŠAJTE SVOJEGA LOKALNEGA AGENTA ALI

CUNARD LINE 25 BROADWAY NEW YORK

... SKUPNA ... POTOVANJA in cene vožnji:

BOŽIČNI IZLETI se vrše na sledečih parnikih in kot spremljevalec bo vedno kak uradnik od omenjene družbe, ki bo spremljal potnike prav do Ljubljane.

- ILE DE FRANCE — 25. NOVEMBRA
BERENGARIA — 29. NOVEMBRA
EUROPA — 15. DECEMBRA
BERENGARIA — 15. DECEMBRA
ILE DE FRANCE — 16. DECEMBRA

Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj se takoj prihlasi in preskrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.

PIŠITE ŠE DANES NA:

Slovenic Publishing Company TRAVEL BUREAU 216 West 18th Street New York, N. Y.

YUGOSLAVIJO Moderna udobnost in neprekosljiva po- strežba v vseh razredih... Tedenska odplu- ja iz New Yorka... Pripravne in hitre za- ležniške zveze iz Hamburga ZMERNE CENE Pojasnila vam da vsak lokalni agent ali HAMBURG-AMERICAN LINE 39 BROADWAY, NEW YORK